

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponenta práce

Autor práce: Miroslav Hubáček

Název práce: Postoje aktérů rodinné politiky k otázce aktivního otcovství v České republice

Autor posudku: Mgr. Martin Nekola, Ph.D.

Předkládaná bakalářská práce se zabývá tématem aktivního otcovství v České republice. Na základě analýzy dokumentů a rozhovorů se snaží popsat postoje aktérů rodinné politiky a identifikovat advokační koalici podporující cíl konceptu aktivního otcovství (AO) na národní úrovni. Autor pracuje s konceptem AO normativně, tj. vnímá jej jako žádoucí a sleduje možnosti jeho prosazení v ČR.

Po formální stránce se jedná o velmi dobře zpracovaný text s jasnou a logickou strukturou. Trochu mě iritovalo střídání singuláru a plurálu („a oba jsou pro nás poměrně podstatní“ str. 35). Až na občasné překlepy, chyby v interpunkci nebo gramatice (shoda přísudku s podměttem apod.) nemá nic dalšího výhrady.

Použitá metodologie odpovídá bakalářské práci, nicméně autor nedostatečně popsal způsob, jakým sebraná data analyzoval. Celkově tak předkládaná zjištění působí tak, že pouze vybral výroky, které se mu „hodily“ pro ilustraci místo jasně daného způsobu kódování a rigorózně pojeté (např. tematické) analýzy. Postrádám také seznam otázek / okruhů, které využil při polo-strukturovaných rozhovorech.

Z věcného hlediska práce nabízí zajímavý vhled do postojů některých aktérů rodinné politiky AO. Výborný postřeh je např. na str. 36, kde autor zjišťuje, že aktéři tíhnou k tomu, aby strukturovali problémy podle toho, jaké nástroje mají k dispozici (tj. ne v posloupnosti identifikace problémů – návrh řešení). Tato myšlenka ale není dále rozvinuta a analyzována. Práce má však také celou řadu slabín. Nesouhlasím s tvrzením o zjištěním?, že „Rodina je však v České republice evidentně vnímána jako jednotka, kterou nelze nějak shora systematizovat. To znamená, že každá rodina má své jedinečné podmínky a nachází se v unikátní situaci, takže se nedá aktivní otcovství podporovat s tím, že chceme utvořit rodiny podle nějakého obecného modelu či schématu.“ Právě naopak, politiky zaměřené na rodinu se o to do velké míry snaží. Toto souvisí s tím, že autor nedostatečně (povrchně) pracoval s teorií ACF a neanalyzoval další koalice, v tomto případě dokonce koalice dominantní. Místo toho se snažil popsat pouze jednu, která má v rámci subsystému v podstatě ani utvořenou není. V teoretické části se také o ACF nijak nerozepsal. Z toho možná plyne i to, že autor pracuje s vymezením aktérů velmi volně, až nebdale. Není jasně zdůvodněno, proč se omezil pouze na domácí aktéry, ani Parlamentu nelze „odmávnout“ tím, že vláda je důležitější a prosadí její cíle (jednak to nemusí platit v konkrétním případě, jednak se sice může jednat o vládní návrh, ale poslanci jej mohou změnit k nepoznání). Podobně Rada vlády pro rovné příležitosti žen a mužů není organizační strukturou MPSV, ale Úřadu vlády (přestože sekretariát sídlí na MPSV ... členy jsou ale náměstci dalších ministerstev, předseda ČSÚ atd. atd. – viz <http://www.vlada.cz/assets/ppov/rada-pro-rovne-prilezitosti/Statut-Rady-vlady-pro-rovne-prilezitosti-zen-a-muzu---uplne-zneni.pdf>). Think tanky nelze „definovat jako nezávislé organizace, které jsou zapojené ve výzkumu s cílem ovlivnit veřejnou politiku“ – ne všechny TT jsou nezávislé (a na čem?) a nutně zapojené do výzkumu (jak zapojené?). Média jsou odbyta jedním odstavcem

s tím že „Zatímco někteří ji přisazují významnou roli, jiní tvrdí, že média mají pouze marginální význam.“ (str. 27) atd. Není také jasné, podle čeho autor rozhodl, že daní aktéři jsou „nejaktivnější a mají největší možnosti“ (str. 28). To, že se MPSV aktivně věnuje problematice nelze doložit tím, že má zřízenou komisi apod. Podobně zjednodušený pohled autor nabízí na legislativní proces jako takový. To, že by chtěla ČSSD „zavést pracovní místa pro matky otce na rodičovské dovolené“ (str. 30) je asi spíše nedorozumění.

Celkově práce odpovídá standardům kladeným na bakalářskou práci a představuje dobrý výchozí bod pro další zkoumání. Přes výše uvedené výhrady se autorovi podařilo prokázat zvládnutí teoretických i metodologických aspektů zkoumané problematiky a schopnost napsat informovanou závěrečnou práci.

**Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě
a hodnotit ji známkou „velmi dobře“.**

Otázky pro obhajobu:

- 1) Jak definuje aktéry teorie ACF a jak přistupuje k jejich identifikaci?
- 2) Jaké další metody by šlo použít pro zkoumání postojů aktérů v tomto konkrétním případě?

Datum: 5.6.2014

Podpis: